



Παραπετάσματα τῆς Βαβέννης (5' αἰῶνος)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Οἱ ἱστορικοὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἀφέντες κατὰ μέρος τὸν μακεδονικὸν καὶ τὸν χριστιανικὸν ἑλληνισμόν καὶ πρῶτιστον ὑποκείμενον τοῦ λόγου αὐτῶν λαβόντες ἐπὶ χρόνον μακρὸν τὰς περιπετείας τῆς μητροπόλεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐπεχείρησαν ἔπειτα νὰ συναρμόσωσι διὰ μιᾶς τὰς περιπετείας ταύτας μετὰ τῆς μοναρχίας ἦν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἰδρυσεν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Βοσπόρου. Ἄλλ' ἕκαστος ἀπετέλεσε τὴν συναρμογὴν αὐτὴν κατ' ἴδιον τρόπον. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν θέλομεν ὁμιλήσει ἐνταῦθα εἰμὴ περὶ τῶν σπουδαιωτάτων ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων.

Ὁ Finlay παρατείνει τὴν ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν μέχρι τοῦ ἔτους 16, ἧτοι μέχρι τοῦ ἀρχηγέτου τῆς μεταρρυθμίσεως Λέοντος Γ'. Ἀπὸ τῶν χρόνων οὗτων, λέγει, ἡ ἱστορία τῶν Ἑλλήνων τοσοῦτον στενωῶς συμπλέκεται μετὰ τῶν χρόνων τῆς κραταιῶς ἤδη οργανωθείσης αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ὥστε ἡ ἱστορία τοῦ ανατολικοῦ κράτους ἀποτελεῖ ἕκτοτε ἐν ὅλον μετὰ τῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἱστορίας. Ὁ δὲ Hertzberg δὲν παρατείνει τὴν ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν εἰμὴ μέχρις Ἀρκαδίου, ἧτοι μέχρι τοῦ 395 ἔτους· καὶ βεβαίω μὲν ὅτι ἀπὸ τῶν χρόνων τούτων καὶ ἐφεξῆς τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας κεῖται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἧτις ἀποτελεῖ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου πρωτεύουσαν, ἀλλὰ ἐνδιατρίβει ἰδίως περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας τοῦ κόσμου τούτου ἐστίας. Ἀναφέρομεν τελευταῖον τὸν Horpf, αἱτοὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη πρὸ τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νέας ἱστορίας τοῦ Hertzberg, διότι ὁ Horpf ἱστορίαν τῆς ρωμαϊκῆς κυριαρχίας δὲν ἔγραψεν ὡς οἱ δύο ἄλλοι, ἀλλὰ μόνον ἱστορίαν τῶν μέσων καὶ νέων αἰώνων. Λαμβάνει ὁμῶς καὶ οὗτος ὡς ἀφε-

